

Ad lectorem.

Llud nollem te lateret candide lector, pro viribus nos laborasse vt antiquę versionis series verbaque, quoad eius fieri posset & liceret, seruari integræ: ne rudiores Pharmacopolæ, & Medicinæ velites nouitate ordinis vel verborum deterriti (sunt enim quędam nostris temporibus Arabicę prolata notiora illis, quàm si eadem Latinę vel Grecę dicerentur) versionem nostram auersarentur. Ob id barbaris vocabulis quandoque vti sumus coacti, vt partem historię imperitioribus accommodarem. Nonnulla quę desiderari videbantur in orationis contextu, vel ad clariorem doctrinam facere, lineolis his [ ] interclusimus. In quo opere si quid à sententia tua comperies alienū, obnixè oro, ne protinus carbone id notes, sed apud te cogita, id, & si testimonijs aut rationibus non erit fultum, aliqua tamē ratione vel testimonio auctoris alicuius non trivialis nos ductos, id literis prodidisse: neque omnino vanum esse quod vulgò fertur; tot esse hominū sententias, quot capita. Auctorum testimonia interdum cōsultò præteriuimus: ne typographo vel tibi, præsertim in arte Medica proeucto, stomachum moueremus. Quali ac denique nostra erunt, oratum te velim, vt ea æquibonique consulas.   Vale.

